

The eDisciple

A new weekly teaching email.
Gain new insight into the
stories and teachings of the Master every week.

The Great Commission contains the crucial imperative to make disciples of all nations—not just converts, but wholehearted followers.

Make Disciples, Not Converts

Matthew 28:19 records that Yeshua told His disciples to “make disciples of all the nations.” The word “disciple” carries a lot of weight. The Master did not send His apostles out primarily to make converts. He sought followers, not just believers. The eleven understood what He meant by making disciples because they themselves were professional disciples. Yeshua wanted them to raise up men and women who would internalize, practice, and transmit His teachings. As the Mishnah demonstrates, discipleship was already a well-established institution within Judaism long before the appearance of Yeshua and His followers:

The men of the Great Assembly said three things: “Be deliberate in judgment, raise up many disciples, and make a fence for the Torah.” (Pirkei Avot)

The rabbis, the sages among the Pharisees, and the teachers of the Torah had disciples. A disciple’s job was to learn everything his master had to teach. They memorized their teacher’s interpretations, explanations, and exegesis of Scripture. They learned his stories, parables, illustrations, and anecdotes. They learned to practice Torah by imitating their teacher and incorporating his manner of observance into their own. A disciple endeavored to become like his or her teacher: “A pupil is not above his teacher; but everyone, after he has been fully trained, will be like his teacher” (Luke 6:40). After the disciple was fully trained, he became the teacher and passed on the teaching to disciples of his own, who, when fully trained, became teachers and raised up disciples of their own. They taught their disciples in the name of their own teacher, and his teacher, and his teacher’s teacher ... transmitting a body of oral tradition as vast as the sea. This was the method of higher religious education in the days of Yeshua. (Paul

De eDiscipel

Een nieuwe wekelijkse onderwijs e-mail.
Verwerf elke week nieuw inzicht in de
verhalen en leringen van de Meester.

De Grote Opdracht bevat de cruciale verplichting om van alle volken discipelen te maken - niet alleen bekeerlingen, maar volwaardige volgelingen.

Maak discipelen, geen bekeerlingen

In Matteüs 28:19 staat dat Yeshua zijn discipelen opdroeg "alle volken tot discipelen te maken". Het woord "discipel" is erg belangrijk. De Meester zond Zijn apostelen niet in de eerste plaats uit om bekeerlingen te maken. Hij zocht volgelingen, niet slechts gelovigen. De elf begrepen wat Hij bedoelde met discipelen maken, omdat zij zelf beroepshalve discipelen waren. Yeshua wilde dat zij mannen en vrouwen zouden opvoeden die Zijn leringen zouden verinnerlijken, beoefenen en doorgeven. Zoals de Mishnah laat zien, was discipelschap al een gevestigde instelling binnen het Jodendom, lang voordat Yeshua en zijn volgelingen ten tonele verschenen:

De mannen van de Grote Vergadering zeiden drie dingen: "Wees weloverwogen in het oordeel, breng veel discipelen voort, en maak een afscherming voor de Torah." (Pirkei Avot)

De rabbijnen, de wijzen onder de Farizeeën, en de Torah leraren hadden discipelen. De taak van een discipel was om alles te leren wat zijn meester te leren had. Zij memoriseerden de Schrift interpretaties, uitleg en exegese van hun leraar. Zij leerden zijn verhalen, gelijkenissen, illustraties en anecdotes. Zij leerden de Torah te beoefenen door hun leraar te imiteren en zijn manier van naleven in hun eigen leven op te nemen. Een discipel trachtte te worden als zijn of haar leraar: "Een leerling staat niet boven zijn leraar, maar iedereen zal, nadat hij volledig is opgeleid, zijn als zijn leraar" (Lucas 6:40). Nadat de leerling volledig was opgeleid, werd hij de leraar en gaf het onderwijs door aan zijn eigen leerlingen, die, wanneer ze volledig waren opgeleid, leraren werden en zelf leerlingen opvoedden. Zij onderwezen hun discipelen in de naam van hun eigen leraar, en diens leraar, en de leraar van zijn leraar ... en brachten een orale traditie over zo groot als de zee. Dit was de methode van hoger religieus onderwijs in de dagen van Yeshua. (Paulus onthult

reveals his own training within this system in many ways, but in his command to Timothy, the Hellenistic Jew with a Greek father, he sums up the training method: "The things which you have heard from me in the presence of many witnesses, entrust these to faithful men who will be able to teach others" [2 Timothy 2:2].) The eleven knew that they were not to raise disciples for themselves. He had already told them:

Do not be called Rabbi; for One is your Teacher, and you are all brothers. Do not call anyone on earth your father; for One is your Father, He who is in heaven. Do not be called leaders; for One is your Leader, that is, the Messiah. (Matthew 23:8-10)

The eleven welcomed new believers in Yeshua to His school of discipleship. As they recruited new disciples, they fulfilled their calling as fishers of men. The book of Acts repeatedly refers to the Yeshua-sect as "the disciples." (E.g., Acts 6:1, 6:7, 9:1, 9:19, 9:26, 11:26, 13:52, 14:20-22, 14:28, 15:10, 19:1, 20:1, 21:4, 21:6, etc.) Although people on the outside spoke of members of the Yeshua-sect as "Nazarenes" and "Christians," the believers themselves referred to each other simply as disciples. Both Jews and Gentiles who came to believe in Yeshua became disciples. Like the disciples of the rabbis, the new disciples applied themselves to living out their Master's instruction, imitating His manner, and memorizing His words. The Gentile church cannot be faulted for having missed the mark regarding the charge to make disciples. Discipleship was an institution specific to Jewish culture. The church couldn't make disciples out of people when the Gentile church did not know what the term "disciple" meant in the context of the Judaism practiced by Yeshua and His followers. Early on in its development, Christian theology became muddled with an anti-Jewish bias that no longer recognized distinctions between Jewish and Gentile obligations to Torah. Worse yet, Christian theology jettisoned both the Torah and Judaism and forged a new religious identity. The Great Omission resulted from Christianity's separation from Judaism, and it has shaped the character and quality of Christianity on a global scale.

zijn eigen training binnen dit systeem op vele manieren, maar in zijn opdracht aan Timoteüs, de Hellenistische Jood met een Griekse vader, vat hij de trainingsmethode samen: "De dingen die u van mij gehoord hebt in aanwezigheid van vele getuigen, vertrouw deze toe aan trouwe mannen die in staat zullen zijn anderen te onderwijzen" [2 Timoteüs 2:2].) De elf wisten dat zij geen discipelen voor zichzelf mochten verwekken. Hij had hun al gezegd:

Laat u niet Rabbi noemen, want Eén is uw Leraar en u bent allen broeders. Noem niemand op aarde jullie vader, want Eén is jullie Vader, Hij die in de hemel is. Laat u geen leiders noemen, want één is uw Leider, namelijk de Messias. (Matteüs 23:8-10)

De elf verwelkomden nieuwe gelovigen in Yeshua in Zijn school van discipelschap. Terwijl zij nieuwe discipelen werven, vervulden zij hun roeping als vissers van mensen. Het boek Handelingen verwijst herhaaldelijk naar de Yeshua-secte als "de discipelen". (Bijvoorbeeld, Handelingen 6:1, 6:7, 9:1, 9:19, 9:26, 11:26, 13:52, 14:20-22, 14:28, 15:10, 19:1, 20:1, 21:4, 21:6, enz.) Hoewel mensen van buitenaf over leden van de Yeshua-secte spraken als "Nazareners" en "Christenen", noemden de gelovigen zelf elkaar eenvoudigweg discipelen. Zowel Joden als niet-Joden die in Yeshua kwamen geloven werden discipelen. Net als de discipelen van de rabbijnen legden de nieuwe discipelen zich toe op het naleven van de instructies van hun Meester, het imiteren van Zijn manier van doen en het onthouden van Zijn woorden. Men kan de niet-Joodse kerk niet verwijten dat zij de opdracht om discipelen te maken niet heeft opgevolgd. Discipelschap was een instelling die specifiek was voor de Joodse cultuur. De kerk kon geen discipelen maken van mensen als de niet-Joodse kerk niet wist wat de term "discipel" betekende in de context van het jodendom dat door Yeshua en zijn volgelingen werd gepraktiseerd. Al vroeg in haar ontwikkeling raakte de christelijke theologie verward met een anti-joodse vooringenomenheid die geen onderscheid meer maakte tussen Joodse en niet-Joodse verplichtingen aan de Torah. Erger nog, de christelijke theologie zette zowel de Torah als het Jodendom overboord en smeedde een nieuwe religieuze identiteit. De Grote Weglating was het gevolg van de afscheiding van het Christendom van het Jodendom, en heeft het karakter en de kwaliteit van het Christendom wereldwijd gevormd.

